

præmien op. Det synes jeg man skal lægge mærke til.

CD deler denne tvivl, og vi vil i udvalget søge at få afklaret, præcis hvor mange det drejer sig om, og om der muligvis har været noget til hinder for, at den eksisterende ordning kunne fungere.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte dette lovforslag, som forhåbentlig kan inspirere offentlige arbejdsgivere til at gøre nogle af de midlertidige ansættelser, der finder sted i dag f.eks. gennem aktivering, til faste ansættelser.

Hvor stor effekt forslaget så konkret vil få, er det meget svært at spå om, og det vil vi i Det Radikale Venstre nøje følge for at se, om det her virkelig er noget, der kan give nogen effekt især med henblik på den indsats, der generelt er lagt op til for at få de sidste marginaliserede grupper ind på arbejdsmarkedet.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten har jo været med til at formulere lovforslaget og støtter det naturligvis.

Vi ser det sådan, at der er ved at blive indarbejdet en dårlig vane på de fleste offentlige arbejdspladser. Sandsynligvis på grund af de mange års nedskæring har man efterhånden vænnet sig til at benytte langtidsledige under en eller anden tilskudsordning til at holde servicen oppe og hverdagen sammen.

Sådan en rutine bider sig selv i halen, fordi man fra politisk side har undladt at tilføre de nødvendige ressourcer til f.eks. plejehjem, museer og andre institutioner, hvor man bruger aktivering meget. Det påviser den undersøgelse, som blev lavet på baggrund af sidste års finanslovaftale mellem regeringen og Enhedslisten. I samme undersøgelse siger en leder af en kulturinstitution, at de rigtige stillinger på normale overenskomstmæssige vilkår ville være der, hvis hun havde pengene.

Vi vil gerne være med til at bremse denne udvikling med underbetalte tilskudsjob og i stedet for have oprettet helt reelle stillinger. Det er der behov for. Præmieringsordningen kunne være et lille skridt på vejen, men vi er da fuldstændig klar over, at den ikke ændrer grundlæggende på ansættelsesforholdene. Hvis ordningen skal have nogen værdi, kræver det, at man giver institutionerne den nødvendige information, for den har i høj grad manglet. Jeg

er endda tilbøjelig til at sige, man fra regeringens side har været gode til at holde den skjult.

Derfor ser vi det som noget positivt, at vi fordobler beløbet, som de offentlige arbejdsgivere kan få i præmie ved at ansætte en puljobber eller en aktiveret i en normal fuldtidsstilling, fra 25.000 kr. til 50.000 kr., og vi ser det også som et fremskridt, ja, som en nødvendig forudsætning, at der nu skal sættes en informationskampagne i gang, som vel at mærke skal helt ud i den enkelte institution og i den enkelte faglige organisation, som dermed kan få et redskab til at kæmpe for deres medlemmers interesse.

Når V og K går imod et sådant forslag, lyder det jo næsten, som om de opfatter det som en vigtig ting, at aktiveringsjob nødvendigvis skal være perspektivløse, og at de dér folk, der bliver bragt i aktivering, nødvendigvis skal fastholdes i aktiveringsjob. Det er jo det modsatte, der ligger i dette forslag.

Det samme gælder, synes jeg, Dansk Folkepartis måde at tænke på.

Jeg mener, at det er en ordning, som giver mulighed for en omrøring i gryden, en mulighed for at sikre, at der kan være et perspektiv i at komme i aktivering i det offentlige. Ellers kommer vi i en situation, hvor de offentlige arbejdsgivere halter langt, langt bagefter de private arbejdsgivere med hensyn til at inddrage nye grupper i selve de normale, overenskomstmæssige job.

Tom Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet fuld forståelse for de ledige, som brændende ønsker sig at få et arbejde, og som hver eneste dag gør alt, hvad de kan, for at få et arbejde. Vi synes, der burde gøres langt mere for, at vores arbejdsmarked blev mere rummeligt, så der blev plads til alle.

Men spørgsmålet i den sammenhæng er så: Hvorfor er der ikke plads til alle på arbejdsmarkedet i dag? For hvis man ikke kender svaret på det, er det jo at famle i blinde at stille det ene forslag efter det andet.

For mig at se er der en eneste væsentlig årsag til, at arbejdsmarkedet ikke er rummeligt for alle, og det er ganske enkelt, at skiftende regeringer, skiftende flertal i Folketinget har tappet erhvervslivet og skatteborgerne i almindelighed så hårdt for skattekroner, at man ude på virksomhederne simpelt hen er nødt til at køre med en meget, meget stram økonomi, hvis det hele skal løbe rundt.